

השבט שליזדו היה נחל מיובש / מעובד מתוך סדנת סיפורי הורים מאת נירה קפלנסקי (משאבים)

אגדה אפריקאית עתיקה מספרת על שבט קטן שחי בכפר ליד נחל שמימיו צלולים וזרימתו איתנה. לשבט הזה יש סיפור מיוחד שעובר מדור לדור, וכך מספרים אבות השבט לבניהם: הרבה שנים לפני שהיו מים בנחל, היה השבט ידוע כשבט שבו כל המבוגרים וגם הילדים הסתובבו כל הזמן עצובים, מתביישים וכועסים. כולם בשבט הזה חשבו שהם לא שווים הרבה. שהם לא מוצלחים או טובים במשהו מיוחד. כולם חשבו שהם לא בסדר.

ולמה לא היו מים בנחל ליד הכפר?

כי מים צלולים, וזורמים מצויים רק ליד כפרים שבהם אנשים מרגישים שהם בסדר, שהם מוצלחים, שהם אהובים, וחשובים למישהו.

ראש השבט היה מודאג מאוד, כי ללא מים אין חיים. בעלי החיים והאנשים לא יוכלו לשתות, וצמחים ועצים לא יוכלו לצמוח.

יום יום הוא התהלך לבד ליד הנחל המיובש וחשב לעצמו: איך אוכל להביא מים לנחל הזה? מה עלי לעשות כדי לגרום למים לרצות לזרום כאן שוב? כי הכול נראה כ"כ יפה כשהנחל זורם.

וברגע שהוא אמר את המילה "יפה" זרמו שתי טיפות מים בערוץ הנחל המיובש והמשיכו בדרכן. מייד הבין ראש השבט: אם אומר לנחל כמה שהוא חשוב לנו, וכמה שהוא יפה, וכמה שאנחנו אוהבים אותו, זה יגרום לו להתחיל לזרום שוב!!! כל פעם טיפה נוספת, ועוד טיפה... כי הוא יבין שהוא בסדר, שהוא חשוב לנו מאוד!!!

ואז התחיל ראש השבט לדבר אל הנחל ולהסביר לו כמה הוא חשוב ויפה, וכמה השבט אוהב אותו, וכך טיפה אחר טיפה, החל הנהר לזרום מעט יותר.

ציפור קטנה שעפה במקום נחתה על כתפו של ראש השבט ולחשה לו: עבודה טובה, אך כדי שהנחל ימשיך לזרום עליך לזכור כי מים צלולים וזורמים מצויים רק ליד כפרים שבהם אנשים מרגישים שהם בסדר, שהם מוצלחים, שהם אהובים וחשובים למישהו.

ראש השבט רץ חזרה לכפר וכינס את כל התושבים, גדולים וקטנים ביחד ואמר להם: "תושבים יקרים... אתם חושבים שאתם לא בסדר, מתביישים, כועסים ועצובים. נראה לכם שאף אחד לא אוהב אתכם או שאתם טובים במשהו... צר לי על כך. מעולם לא אמרתי לכם כמה אתם חשובים, ויפים ומיוחדים. כמה אני אוהב אתכם וסומך עליכם.

מהיום אנו מתחילים מנהג חדש, בכל ערב, אימא ואבא יאמרו לילדיהם כמה משפטים על כמה שהם מיוחדים, כמה שהם חשובים ואהובים, ושהם כהורים בטוחים שאפשר לסמוך עליהם... לאחר מכן גם הילדים יאמרו להוריהם עד כמה הם הורים טובים, וכמה הם אוהבים אותם.

הילדים וההורים התהלכו מאז בראש מורם, גאים, רגועים, שמחים ובטוחים. הילדים גדלו ונהיו להורים וגם הם לא שכחו את מנהג המחמאות לשמר.

והנחל שליד הכפר ידע מים צלולים שזורמים להם בנחת, מאז ולעולם...

נקודה למחשבה.

עם תלמידים - קטנים כגדולים, ותיקים כחדשים, בטוחים או מהוססים.. לקוקים למיפה טובה וחיוקיים! הרצפה טובה, תחושת מסוללות ואמונה עצמית יחוללו פלאים בדרכי ההצלחה וההישגים!